

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravištvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 68.

V Ljubljani, v ponedeljek 23. marca 1896.

Letnik XXIV.

Štajerska duhovščina in boj na Kranjskem.

(Izv. dopis.)

Mnogokrat se čuje, kakor da bi naša duhovščina v tem žalostnem boju bila na strani „Slovenskega Naroda“. A to ni istina! Odkar „Slovenski Narod“ svoje nečuvne napade objavlja v svojih predalih proti cerkvi in njenim postavnim zastopnikom, se je slovenska štajerska duhovščina v svoji ogromni večini (izjem ni za prste jedne roke) s studom obrnila od takega početja, katero nečast dela slovenskemu imenu sploh. Morebiti se nahajajo med nami gospodje duhovniki, kateri so gledé taktike v tem ali onem vprašanju drugačnih misli! A zaman se tolažijo „Narodovci“, kakor da bi mi to stran Save svoje duhovske brate onkraj Save v svojem pravičnem boju na cedilu puščali ali celo obsojali. Kakor jeden mož vsi obsojamo ostudno in surovo ljutost in razdivjanost, s katero „Narod“ besni proti onim vrlim možem, brez katerih požrtvovalnega in nesebičnega delovanja ne bi nikjer narod slovenski užival pravice, kojih si je dosedaj po dolgotrajnih bojih priboril.

Vsled potreb in okoliščin moramo že mnogo let čitati židovske („Neue Freie Presse“ itd.) in sedaj tudi socijalnodemokratske liste, a smelo trdimo, kar se tiče surovosti, podlosti in obrekovanja, prekosi „Narod“ vse izrodke, koji so se nagromadili tekom let v najljutejših židovskih listih. Zatorej smo pa tudi vsi odločno obsojali in silno obžalovali, da se je drznil duhovnik-pesnik svoj prispevek za neko društvo v „Slovenskem Narodu“ objaviti v znak veselja, da je na Kranjskem v mestih cerkvi sovražna stranka zmagala! Komur je ugled svojega stanu ljub in drag, ne bi zamogel tako ravnati!

Veselilo nas je, da je naš vrli „Slovenski Gospodar“ v svoji 12. številki tega leta dobro posvetil

„Slovenskemu Narodu“ rekoč: „Kdor se brati z Nemčurji, temu pravimo nemškutar. In to veste, kako pri nas postopamo z nemškutarji in tudi moramo postopati; sicer se bode še tudi orehovski Bračko (znani odpadnik v Radgoni! Op. dop.) imenoval narodnjaka. Da bi mi po Schafferjevi izvolitvi laglje dobili zastopnike v deželnem šolskem svetu, ta je bosa. Saj je ravno kranjski razpor kriv, da nas druge Slovence vse povsodi še stiskajo. Res, ves vaš dolgi članek je mokra cunjka.“

Tako vrli „Slovenski Gospodar“. In baš zaradi te odločnosti jedino slovenski zanesljivo katoliški list na Spodnjem Štajerskem, celjska „Domovina“, pisano gleda. Baje ima ona nalog — tako se govori — „Slovenskemu Narodu“ pri nas pot pripravljati. In to govorico potrjuje tudi ljubeznjivost ali pozabljivost, s katero so celjski ustanovitelji „jubilejskega južno-štajerskega zaklada“ „Slovenskega Gospodarja“ prezirali, da baš le njemu niso poslali povabila, listu, kateri ima blizo 2000 naročnikov! To ravnanje menda ne bo koristilo imenovanemu jubilejskemu zakladu.

Nas pa jako veseli, da „Slovenski Gospodar“ tako vrlu prospeva in tako odločno na katoliški podlagi stoji. Slovenska štajerska duhovščina pa bode vedno trdno stala na mestu, katero ji določujejo sveta prava cerkve in ugled duhovskega stanu.

Maribor, 20. marca 1896.

Jeden v imenu mnogih duhovnikov.

Glasbena Matica na Dunaju.

Dunaj, 22. marca 1895.

I.

Velika bila je podpora, katero je dobila Ljubljana v dneh svoje nesreče z Dunaja. Velika abso-

lutno, še večja relativno; ako namreč premislimo, koliko podpore potrebnih ljudi trka na usmiljena srca dunajska, koliko dobrodelnih zavodov za domačine se tu vzdržuje, koliko tisočakov Dunaj daruje umetelnikom in umetelnicam, moramo pač podporo, katero je Ljubljana dobila, ogromno imenovati. Prekrasna bila je misel, naj Ljubljana svojo hvaležnost cesarskemu Dunaju na primeren način skaže. V tem oziru bila je nesrečna Ljubljana presrečna!

Kakor iskra med nasnovanim gorivom v kratkih trenutkih velikansk ogenj vprizori, tako je provzročila misel, naj se poje slovenska pesem Dunaju v zahvalo, nepopisljivo naudušenje in vsestransko odobravanje. Priprave so se začele v Ljubljani in na Dunaju; po mnogih ovirah in težavah praznovala je vztrajnost odbornikov ad hoc svoje zmagoslavje: dan 20. marca bil je odločen za odhod Glasbene Matice na Dunaj.

Ze v četrtek dne 19. t. m. poklonila se je deputacija Glasbene Matice presvitlemu cesarju. Njegovo Veličanstvo sprejelo je deputacijo nad vse milostno. Vlada sam je rekel: „Prav veseli me, da na tak način pokažete svojo hvaležnost.“ Člani deputacije so cesarju obširno poročali, kako lice ima sedaj Ljubljana, ko se je moralo blizo do 200 hiš podreti. Radostnega srca zapustili so Ljubljanci cesarski grad v prepričanju, da bije presvitlemu vladarju junaško srce toplo za nje pomilovanja vredne ponesrečence.

Dan pozneje, v petek 20. t. m., poklonila se je deputacija bratu prevzvišenega vladarja, nadvojvodi Ludoviku Viktorju, ki je obljubil, da se bode koncertov udeležil, in hvalil to prelepo misel in trud pevcev. Deputacija bila je došla tudi k cesarskemu namestniku grofu Kielmansegg-u in ujevovi visokorodni soprogi, jednako začasnemu glavarju dunajskega mesta, dr. pl. Friebeis-u; povsod je bila častno sprejeta in si zadobila najpristrénejših simpatij.

LISTEK

O smrti očetovi.

(Spisal Kdorkoli.)

Kadar zrem v samotnih jesenskih večerih skozi okno na sivo nebo in se spominjam prelepih pomladanskih nočij; kadar upiram hrepeneče oko v mrzli, nesočutni pogled znancev; kadar hodim po tujini in mi pride na misel mala moja domovina: kolikrat, o kolikrat te zagledam pred seboj, kakor si živel in trpel, prijatelj moj!

Da si bil ti blaga duša, poln uzorov in nedosežnega hrepenenja, a človek, ki te niso razumeli ljudje kratkovidni in topi, to, in samo to bi rad dokazal v teh vrsticah; da, samo s tem namenom jih izročam javnosti, a ne, da bi sebe hvalil, prijatelj moj.

Rekli so, da si brez čustva, brez srca — zato, ker se ti niso pojavljale solze o vsaki priliki; brez prijaznosti — zato, ker se nisi znal laskati; površen — zato, ker si ljubil preglednost in celokupnost. A, če so te drugi sodili napačno, jaz te gotovo nisem: morebiti jedina moja zasluga. Rekel si besedico, in vedel sem, kaj misliš; pogledal sem ti v vlažne, melanholične oči, in znal sem, kaka čustva te navdajejo...

Da, vi niste poznali mojega prijatelja. Bil je

mladenič srednje postave, bolj slabotnega života, lepih modrih, neko notranjo togo izražajočih očíj, visocega čela. Govoril je malo. Sploh bi ga kdo sodil na prvi pogled, da je to navaden slaboumnik, človek, dejal bi, brez pomena. Eneržije nima, pripomnil bi ta ali oni, a zopet drugi imel bi ga za sebičneža, samosvojega mračneža. Res, da ni vsakomur zaupal, a še pri onih se je večinoma varal, katerim je zaupal. Na meni bi bilo, prepričati čitatelje o ničevosti in neveljavnosti takih nazorov. Toda po znanem „le styl c'est l'homme“ menim, da ga bodo vsi najbolje spoznali iz njegovega lastnega spisa, ki mi je prišel slučajno v roko... po njegovi smrti. Dala mi ga je njegova gospodinja, hoteča ga ravnokar zavreči, ko sem prišel jaz k sreči še o pravem času tje in otel dragi mi spomin iz uničevalnih rok.

Bil je pesnik, in morebiti ne najslabši. Sledeči zapisek, v katerem je tako priprosto in žalostno opisana smrt njegovega očeta, kaže dovolj, da moja trditev ni napačna.

Moj otec je umrl!

Oni dan smo se pogovarjali o sanjah in spominih. Moja gospodinja je dejala, da je ona slišala natanko trikrat vdariti na okno tisto noč, ko so umrli njena stara mati. Tudi njena sestra je verovala na spomine. Pripovedovala je, če se ne motim,

o svoji ranjki sestrici, pa ne vem že gotovo, ali, da je slišala samo njen glas, ali, da se ji je v sanjah prikazala. Nu, vsi ti pogovori so obudili v meni žalostne spomine, kako je bilo takrat, ko je umrl moj dobri, ljubi otec. Da, tudi meni se je tisto noč nekaj sanjalo. Zdelo se mi je namreč, da sem v veliki, prostorni in mračni cerkvi. Niti živega človeka ni notri. Tam na obeh zadnjih klopeh pa leži mrtvaška, črno zagrnjena rakev. Jaz se vstrašim in hočem hitro ven iz cerkve, pa... glej, nasproti mi pridejo črnooblečeni nosilci, zadanejo rakev na rame in jo neso iz svetišča. Jaz hitim za njimi; toda kakor hitro sem prišel ven iz cerkve, izginili so pogrebeci izpred mojih očíj... To se mi je sanjalo. In res, še tisti dan dobim pismo, naj pridem domu, ker je oče hudo bolan... No, oče je bil takrat že mrtev. Bili so to žalostni spomini! Zaspali nisem mogel nikakor. Premetaval sem se z jednega kraja na drugega v postelji in se trudil otresti se teh mislij, pa zastonj. Vedno in vedno mi je prišel na misel mrtvi oče. Začel sem se spominjati lepih dnij, ki sem jih preživel nekdanj pri njem doma, njegovega prijaznega, dobrodušnega obraza, ljubeznivih, iskrih se očíj; njegovega debelega glasa, s katerim me je tolikrat poklical k sebi in mi ponudil piti: „Na, sinko, pij... pa le glej, no, no, glej ga mrcine!... Ti pa boš pravi!“ (Daže sleči.

V petek večer imela je Glasbena Matica na Dunaj prispeti. Ožji odsek peljal se ji je z raznovrstnimi potnimi instrukeijami gledé stanovanja in bivanja v cesarski prestolnici do Mürrzuechlagu nasproti. Točno ob določeni najstajši ponočni uri pridral je vlak s pevci in gosti na Dunaj. Mnogobrojna množica ljudi zbrala se je zunaj kolodvora, v vestibulu pa je prišlece pričakoval dunajski odbor; razven tega bili so navzoči mnogi državni poslanci, slovenski klub, odposlanci društev, v čijih prospeh namerava Glasbena Matica koncertirati itd.

Načelnik dunajskega odbora g. dvorni svetnik Suklje pozdravi došle pevce. V izborni besedi spominja se one nesrečne velikonočne noči, v kateri se je nesreča vsula nad Ljubljano in njeno okolico; od tačas naprej imajo Slovenci tehten vzrok več ozirati se na cesarsko mesto ob modri Donavi, katero je sijajno dokazalo po svoji veliki pomoči, katero je poslalo na kraj nesreče, da je v resnici srce avstrijskega cesarstva. Sedaj prihajajo z zahvalo Slovenci na Dunaj pač z dobrim poročtvom, kajti presvitli cesar je sam odobral ta način zahvale. Pa tudi dunajski meščani hočejo ljubljanskim gostom dokazati, da so njih simpatije do ponesrečencev istinite. (Živijo!)

Deželnega sodišča svetovalec Vencajz, predsednik „Glasbene Matice“, omenja, da prihaja pevski zbor „Glasbene Matice“ v imenu in po naročilu ljubljanskega mestnega zastopa v tisto mesto, katero se je osobito o priliki velike potresne nesreče skazalo v istini cesarsko. Slava Dunaju! Po teh z nudušenjem sprejetih besedah zapel je oddelek pevcev pozdravno pesem, in utrujeni potniki so se počeli med gosto zbrano množico pomikati proti svojim od odbora preskrbljenim jim bivališčem.

V soboto jutro 21. videlo se je na Dunaju mnogo poznatih obrazov iz predrage domovine; strmé so si udeleženci, katerih večina ni še nikdar Dunaja videla, ogledavali lepoto cesarskega mesta, prekrasno pomladno jutro razprostiralo je svoja krila nad velikanskimi palačami, živi tek svetovnega prometa očaral je marsikoga, do zdaj takim prizorom nevajenega. Proti 11. uri prihajala so vedno večja krdela pevki in pevcev proti onemu domu divnih muz, kjer se zajema in dobiva vir in dovršenje nebeške glasbe.

Točno ob 11. uri imela je biti prva glavna skušnja z orkestrom dvorne opere. Ker mi je na tem, da sporočim kolikor možno natančno in nepristransko sliko o vsem nastopu „Glasbene Matice“, hočem glede produkcij navesti doslovne besede v glasbenem oziru gotovo strogega a tudi zanesljivega poročevalca „N. Freie Presse“. Ta piše: „Danes ob 11. uri vršila se je v dvorani glasbenega društva pod vodstvom koncertnega mojstra g. M. Hubada glavna skušnja. Pevski zbor deloval je v vsakem oziru umetelno; posebno odlikovala se je mladina s krepkimi dobro izšolanimi glasovi in pa tukaj v prvič izvajani šesteroglasni Gallov madrigal Musica noster amor.“

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. marca.

Odsek za volivno reformo je v soboto dovršil svoje delo, ker je v drugem branju vsprejel ves načrt z nekaterimi premembami ter izvolil poročevalca. V razpravi je bil § 7a načrta in dostavek, ki govori o razdelitvi volilnih okrajev. Posl. Russ nasvetuje, da se trije sodni okraji iz narodnostnih ozirov priklonijo trutnovskemu okraju, sodni okraj fridlandski pa volivnemu okraju liberškemu. Ker minister dr. Bittner ne ugovarja temu predlogu, je bil vsprejet, nasprotno pa odklonjen predlog, da se neki nemški sodni okraj pridruži volivnemu okraju budejeviškemu. Istotako je bil sprejet predlog dr. Rutowskega, da štirje sodni okraji v okolici krakovski volijo z mestom direktno, kakor pet dunajskih okrajev, mestí Praga in Trst ter mesta Lvov, Gradec in Brno s sosednimi sodnimi okraji. Posl. Hagenhofer predlaga, da se sodna okraja Gleisdorf in Kirchbach izločita iz volivnega okraja Feldbach in pridružita graškemu. Ta predlog je bil sprejet s 15 proti 14 glasovom, nato grof Wurmbrand naznaní vladni predlog kot predlog manjšine. Sprejet je bil predlog grofa Wurmbranda, da se sodni okraj Slov. Bistrica izloči iz volivnega okraja Feldbach ter pridruži celjskemu okraju. Poslanec Klun iznova zahteva dva mandata za Kranjsko. Ko bi pa bil ta predlog odklonjen, naj se določijo kot volišča: Vrhnika, Metlika, Žužemberk, Mokronog, Zatičina, Tržič, Cirknica, Idrija, Senožeče in Vipava. Ta predlog obvelja. Konečno je bil sprejet še predlog poslanca Slavika, da se sodna okraja Tišnovec in Blansko pridružita brnskemu volivnemu okraju. Ker je odsek dovršil volivno reformo, prične se nekda v zbornici takoj po Veliki noči razprava o refermi. Večina je baje temu načrtu zagotovljena, le veleposestniki v konservativnem klubu, antisemitje in Mladočehi bodo po poročilih dunajskih listov glasovali proti načrtu. Drugo prašanje je, če zbornica vsprejme volivno reformo, ali bode vlada takoj po delegacijah razpustila sedanji državni zbor, ali ga pusti zborovati do konca dobe, ki poteče prihodnjo pomlad. Zatrjuje se, da bode državni zbor razpuščen in se bodo to jesen vršile nove državnozbornske volitve.

Gospodska zbornica ima prihodnjo sejo 27. t. m. popoldne. Na dnevnem redu se nahajajo naslednje točke: 1. drugo branje zakona o preskrbovanju vojaških udov in sirot, 2. drugo branje zakona gledé nastave rudniških nadzornikov in dopolnitve zakona z dne 21. julija 1871 o vreditvi in delokrogu rudniških oblastev. Pri tem zakonu je predlagala komisija gospodske zbornice nekaj izprememb. 3. drugo branje zakona gledé spremembe §§ 206 in 248 splošnega rudniškega zakona z leta 1854. 4. drugo branje zakona gledé razširjenja začasne oprostitve hišno-dohodninskega davka za prezidave v okolišu mestne občine brnske iz javnih zdravstvenih ali regulacijskih ozirov. 5. drugo branje zakona o vreditvi dohodkov za uradnike na vseučilišnih knjižnicah in tehničnih visokih šolah. 6.

drugo branje zakona o vreditvi plač profesorjev na državnih babilnih šolah in pokojnine njihovih vdov. 7. drugo branje zakona gledé dobave denarnih sredstev za razširjenje medicinskega oddelka na praškem vseučilišču, za nakup poslopja za višjo gimnazijo v Novem Sandecu in ustanovitev druge gimnazije v Krakovu.

Avstrijske finančne razmere. Po naročilu tiskovnega urada se je poročalo l. 1889 o avstrijskih finančnih razmerah naslednje: Naraščaj državnega dolga v poslednjih šestih letih znaša 145,673.038 gl. ali 24,278.809 gl. povprečno na leto. V prejšnji liberalni dobi je znašal vsakoletni naraščaj približno 49,046.000 gl. V kljub temu so se napravile v imenovanih letih mnogovrstne železnice, mej tem ko se popreje ni toliko potrošilo za jednake naprave. K temu pripomi neki rihenberški liberalni list: „Za pregreške prejšnje dobe se moramo sedaj mi pokoriti.“ Toda liberalizem še ni bil zadovoljen s takim zadolževanjem. Poleg znanega „neznatnega“ državnega poloma so zapravili več državnih posestev v znesku 53,450.000 gl. Po večletnem varčevanju znaša sedaj primanjkljaj za leto 1886 le še 10 milijonov.“ Tako uradno poročilo. Mej tem časom se je odstranil primankljaj iz avstrijskih državnih financ. To je v prvi vrsti zasluga Dunajevskega in „železnega obroča“ ob času, ko je grof Taaffe, kakor pripomi dunajska liberalna židinja, „z vso močjo pospeševal razdejanje nemško-liberalne stranke.“ — Sedaj pa pišemo 1896; grof Badeni hoče s svojo volilno preosnovo ohraniti obstoječe razmere na korist nemško-liberalne stranke. Toda že proračun finančnega ministra Plenerja se skoro ni mogel izogniti primanjkljaju, in vsled tega je popolno opravičen dvom, se bode li v naslednjih letih liberalne dobe posrečilo popraviti to, kar se je zakrivilo. Vederemo.

Obnovitev pogodbe z Ogersko. Preteklo soboto se je pričelo v palači ministerskega predsednika grofa Badenija nadaljno posvetovanje gledé obnovitve pogodbe mej Avstrijo in Ogersko. Na dnevnem redu je bila v prvi vrsti carinska in trgovinska zveza mej obema državnima polovicama. Kakor se iz Budimpešte oficijelno poroča, so se ministri sporazumeli v glavnih točkah, gledé nekaterih neznatnih pomislekov so se pa posvetovali večer avstrijski trgovinski in železniški ter ogerski trgovinski minister. Danes in morda še jutri se nadaljuje zopet skupno posvetovanje. Kakor se vidi, ne provzročajo vladama prevažne pogodbene točke nikakih velikih zaprek, marveč teče posvetovanje popolno gladko. Ako bo tudi mej deputacijama vladalo tako sporazumljenje, potem se nimamo nadejati nikake ugodnejše pogodbe, nego je sedanja.

Francija. Bourgeoisovo ministerstvo je dobilo v zadnjem času v svojih socijalističnih pristaših toliko opore, da se ne boji svojih mnogoštevilnih nasprotnikov v obeh zbornicah. Kakor namreč poroča „Gaulois“, bode ministerski predsednik v slučaju, ako se povoljno ne izvede vprašanje glede dohodninskega davka, razpustil obe zbornici ter iz-

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

Od tega večera je postal Bahtemin Taši človek, o katerem ni mislila rada. Sprva je mislila, da ga ne bode več videla, da se odpelje naslednji dan; potem se je začudila, ko ga je srečala za table d' hote-om in videla, da se ni odpeljal, prišla v zadrego in zarudela, poslej je pa jela rudeti vsakokrat že od daleč, ko ga je zapazila, dasi se je pripravljala k temu in trudila se, da ne bi rudela.

Bahtemin je bil videti trpeč in bolan ter silil se je, da bi razumel, kaj je nastalo v Taši in kaj se je tako razsrdila nanj. Za table d' hote-om je jel malo, govoril skoro ničesar in le redko nagubančil obrvi ter pogledal na Tašo s prijaznimi in žalostnimi očmi.

Taša je skušala, da ne bi zapazila teh pogledov, in ne gledaje nanj se je pozdravljala in poslavljala ž njim, ter skoro ni govorila ž njim.

Tako je prešlo nekoliko dnij.

Naposled je pozvala zvečer pred odhodom Ilije Dmitrijeviča stara Ljvova vse svoje ruske znance na čaj. Tudi Štefan Aleksejevič je prišel. Njegovo lice bilo je posebno mračno in nelepo. Pozdravil se je, ozrl na vse in sel potem molče k mizi pred podanim mu kozarcem nalitega čaja.

Grofica in Taša ste bile že davno tu. Grofica se je živahno prepirala o nečem s Kašinskim. Taša je sedela na drugem koncu mize in imela, kakor se je kazalo, poseben razgovor z Ilijo Dmitrijevičem. Časih se je smehljala, časih postala zamišljena in tiho govorila nekaj z Ljvovom. Ljvov jo je poslušal z veselim in poslušnim izrazom obličja in razpraševal jo časih, kar ni razumel.

„Dobro, grofica, vse bode izpolnjeno,“ rekel je glasno, vzela Tašino čaško in šel k materi. „Prosim, mama, grofici še,“ dejal je in ustavil se pričakuje.

Štefan Aleksejevič je videl vse, kar se je godilo na drugem koncu mize, obrvi so se mu spuščale in krčile vedno bolj.

„Morda Ljvov?“ mislil si je — in čut zlobe, zavisti in tuge mu je napolnjeval srce ter nenadoma, ne vzdržuje se, začel:

„Ne, oprostite,“ rekel je, obračaje se h Kašinskemu, kakor da bi se bil zanimal ves čas z razgovorom Ardaljona Matvejeviča z grofico. „Ne, oprostite, vi pravite: ljudje so večinoma sami krivi svojih nezgod in nesreč — to ni res.“

„Marsikateri človek leti res, kakor metulj naravnost v ogenj, v svojo pogubo, to posebno ženske; drugi ljudje so pa samo z usodo preganjani in mučeni od rojstva, in taki, — naj delajo, kar hote, vender visi nad njimi nekako prokletje... Neka-

terim ljudem ni prisojena samo nikaka sreča — temveč niti pokoj; ljudem, kateri s pobito dušo jedva začno misliti o trenutnem počitku, kar se jim hipoma pokaže, da ta trenotni počitek ni za nje, — da prikazen, katero so videli, ni prava prikazen, ampak njihov dozdev, — in prisiljeni so, kakor potujoče ptice, leteti dalje ali pritisniti k srcu svoje podstreljene perotnice. Da, so taki ljudje.“

Stegnii je roko, vzela klinček iz klinčnika, ki je stal zraven Ljvove, povsila glavo in, ne gledaje na nikoga, jel zažigati papiročo.

„Seveda so,“ dela je grofica, pomolčavši nekoliko in vzdahnilši, in premenila razgovor.

Pričakuje drugo čaško, katero je nalivala Ljvova in po katero je šel Ilija Dmitrijevič, poslušala je Taša presenečenim, a veselim zanimanjem vsako besedico Štefana Aleksejeviča in razumela, da govori to za njo in o sebi. Razumela je to in pomilovala ga, ne glede na to, da se jej je zdelo smešno.

Po čaju so šli vsi na balkon. V vrtu Conversation je bila razsvetljava — in tu pa tam so visele mej temnimi drevesi raznobojne, sveteče kroglice. Zavita v bel, tenek orenburški ovratnik, z neprestano laskovim in veselim smehljajem v blestečih očeh, stala je Taša zraven matere, ne gledaje na razsvetljava in poslušala to, kar je govorila Bahteminu. Nenadoma jo je pa poklical Kašinskij.

(Dalje sledi.)

dal oklic na francosko prebivalstvo, v katerem je bode navduševal za radikalno-socialističen program in naštel vse reforme, katere žele radikalci, a jih niso mogli izvesti vsled stroge opozicije v zbornicah. Mej temi reformami se imenuje zakon o dohodninskem davku, delavskem zavarovanju, ločitvi cerkve od države in dveletni vojaški službi. Ako bi se prebivalstvo odzvalo imenovanemu oklicu, se bode izvolila jedna sama narodna zbornica, v kateri bodo seveda sedeli samo Bourgeoisu prijazni možje. — To poročilo pariškega, monarhističnega glasila se ne more smatrati popolno zanesljivim, ker izraža samo vročo željo socialističnih rovarjev po splošni reformi. Dalje navstaja pa tudi vprašanje, se bode li francosko ljudstvo v večini odzvalo takemu vabilu, kajti francoski stanovni so vendar le še po večini veliki sovražniki Bourgeoisove nakane glede ločitve cerkve od države. Vendar pa socialisti niso popolno osamljeni s svojo rovarsko idejo, marveč so našli v radikalnih vrstah dovolj privržencev za njo in so torej skupno toliko močni, da izvedo vsaj prve korake.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. marca.

(„Blagoslovljeno ščene“.) to je najnovejši izraz, s katerim je počastil zadnji „Narod“ slovensko duhovščino. S tem izrazom se je „Narod“ ponižal že pod oni niveau, s katerim je še sploh mogoče goveriti poštenim in dostojnim ljudem. — Nas to seveda nič ne moti, vsaj česar je srce polno, to usta rada govore. Tudi takega podlo-umazanega pisarjenja je treba, da celo oni, ki imajo najbolj zamazane oči, morajo spoznati, da v Slovencih res liberalcev — ni!! — Za danes le omenimo, da je dal povod „Narodovi“ jezi dopis v „Slovencu“: „Slovenski Narod“ contra „Slovenski Gospodar“, katerega nam je poslal častivreden duhovnik Štajerske. Ta dopis je „Narod“ zelo zbudil in zato tako-le polemizuje proti njemu: „Odgovarjati na ta konfuzni članek se nam ne zdi vredno, ker je stvar popolno pojasnjena in imamo nebroj dokazov, da so pristaši narodne stranke sploh, zlasti pa od kaplanov toliko preganjani slovenski učitelji z volitevjo povsem zadovoljni in da odobravaljo taktiko narodne stranke, katere namen je, vsaj za šest let krepko zadržati okoli vrata vrženo zanjko. Priobčili pa bodemo „Slovenčev“ članek v celoti, da spoznajo naši čitatelji, kako se piše o nas in da potem razvidijo, nismo li opravičeni, odbijati klin s klinom. Storili bodemo to tudi zategadelj, ker nam je prinesel poslanec Koblar iz Maribora vest, da hoče ondotna čitalnica slovesno izključiti naš list, češ, da piše preostro in brezozirno. Naš list ostane tak, kakoršen je in se zaradi par naročnikov ne premeni prav nič, naj torej sklene slavna mariborska čitalnica, kar se jej zdi, zakaj tega se nečemo navaditi in se tudi ne navadimo, da bi se smelo v nas brez kazni zaganjati vsako blagoslovljeno ščene!“ — Tako piše glasilo nemško-slovenske liberalne inteligencije!! Ogorčenost „Narodova“ ima pa svoj važen vzrok. Nekako v navadi je bilo „Narodu“ proti slovenski duhovščini na Kranjskem izigravati duhovščino po drugih slovenskih krajih in sedaj pride nadnj tak udarec najedenkrat s Štajerske, od miroljubne in vsikdar narodne Spodnje Štajerske, in čitalnica mariborska se sramuje, tak list imeti v svoji bralnici ter ga hoče izbacniti. Seveda taka odločna in moška obsodba mora boleti in zato „Narod“ piše, kakor da je zašel mej divjake. — Mi smo iz srca hvaležni svojim somišljenikom na Štajerskem, da so se oglasili v teh resnih dnevih ter tako točno in odločno pojasnili svoje stališče gledé zadnjih žalostnih dogodkov v naši kronovini, kjer se je od liberalne stranke ves narodni program za ceno osebnih in strankarskih koristij izdal liberalnim nemškutarjem in sta dr. Tavčar in Murnik slovesno s svojimi pristajši prestopila v nemško-liberalni tabor.

(Zavijanja.) Sobotni „Narod“ piše v dopisu iz Mokronoga: „Naši kspelani si prisvajajo pravico, izreči o vsaki osebi v škofovem listu svojo sodbo. — Večkrat so se že tudi zaganjali v barona Berga, grajščaka v Mokronogu. Postavljajo ga mej one Nemce, ki hočejo Slovenstvu, kjer morejo, škodovati.“ — Z ozirom na te besede, pozivljamo dopisnika iz Mokronoga, naj nam citira iz „Slo-

venca“, kedaj smo kaj takega pisali o baronu Bergu, kedaj smo sploh kako razžaljivo rekli proti njemu. V svojem listu glede barona Berga nismo drugega rekli, da on kot Nемеc ne more biti poslanec slovenskih kmetijskih občin, in to smo trdili, da uprav „Narodovci“ bi se v smislu svojega bivšega narodnega načela morali tega držati, in konstatovali smo, da so v tem slučaju postopali proti svojim načelom. Proti baronu Bergu nismo v „Slovencu“ sploh nič žaljivega pisali, torej je dopisnik iz Mokronoga vse to popolno lažnjivo iz trte izvil, da potem udriha po onih, ki niso ničesar zakrivili. V dopisu pa je izmišljen stavek, kako sedaj „Narod“ umeva in zastopa narodno vprašanje, nastopni: „Ker je že tako pomanjkanje pripravnih kmetijskih kandidatov, da nas kmete tudi zastopajo možje kakor dr. Papež, V. Pfeifer in še tisti, ki se za organizacijo agitacije brigajo, take za zastopanje kmetov prav nič pripravne kandidate nam kmetom usiljujejo po aparatu farovžev ter kapelanij, si moramo sami pomagati in ker je Slovenec v ekonomov malo, damo mi od farovžev neodvisni kmetje naš mandat takemu poštenjaku Nemcu, kakoršen je baron Berg.“ — Slovenci so torej tepci v gospodarskem oziru, zato treba našim kmetom voliti Nemce za poslance, ki vendar še nekaj razumejo na gospodarstvo. — Vedno lepše in radikalnejše!

(Shod deželnozborskih volivcev) se je vršil včeraj popoldne v Starem Trgu poleg Višnje Gore v prostorih g. župana Omahna. Prostorna dvorana je bila polna vrlih mož iz Trga in bližnjih vasij. Deželni poslanec dr. Ig. Zitnik je nad poldruge uro poročal o delovanju deželnega zbora kranjskega v zadnjih letih. Koncem govora mu je v imenu volivcev g. Dostal izrazil zaupanje, čemur so navzoči živahno pritrdjevali.

(Slovensko gledališče.) Ne verujemo, da bi se intendantca nađejala včeraj dobro obiskanega gledališča. Lepi pomladni dnevi pač težko tekmujejo z gledališčem! Toda sinoči se je pokazalo, da se „Revēka Andrejčka“ pri nas nagledati ne more; naj ga predstavljajo kadarkoli, vedno je obisk gledališča izboren. Gospod predstavljalec Bedenek je izmed predstavljalcev zadnjih let s samim „Revēkom Andrejčkom“ dosegel največji vseh in želeli bi, da bi on, ki je dokazal, kako dobro mu je znano, kaj more ugajati nepopačenemu občinstvu, poiskal še kaj sličnih narodnih iger ter zamajal na tem polju v našem repertoirju vladajočo praznoto. Najhvaležnejšemu, priprostemu občinstvu se je naše gledališče odtujilo in tako pomanjšalo tudi svoj vzgojevalni pomen. Pripoznamo, da se je določevalo nedelje v ta namen, ali to, kar se je dalo, večinoma ni bilo temu občinstvu prebavljivo; zato naj bi „Dramatičnemu društvu“ v tem oziru priskočili na pomoč sposobni pisatelji. — Igralo se je sinoči tako, kakor se „Revēk Andrejček“ pri nas vedno igra: dovršeno. „Revēk Andrejček“ gospod Inemanov je ganil vse občinstvo, sosebno priproste zastopnice nežnega spola so na razne načine kazale svoje dobro srce. — Jutri je benefica gospice Slavčeve in gospice Polakove. Igra se „Mam'zelli Nitouche“.

(Dar.) Sl. okrajna posojilnica v Mokronogu je darovala „Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“ 20 kron. Za ta blagodušni dar se ji v imenu odbora najtopleje zahvaljuje Jakob Dimnik, blagajnik.

(V Spodnji Idriji) je v noči od 19—20. marca nekdo vlomil v znamenje matere Božje pod stopnicami. Razbil je nabiralno puščico, a ker se je drugi dan še vendar dobil denar v nji, je sklepati, da je bil odgnan, preden je jel pobirati denar. Odkar so začeli socialni demokratje hoditi v Idrijo, se jih je tudi pri nas nekaj poprijelo njih načela, da je vse njih in da jim je vse dovoljeno. Sredpostno nedeljo in sv. Jožefa so v zvezi z idrijskimi pri nas praznovali seveda po svoje z vpitjem in razgrajanjem po dnevu in po noči, kakor v kakšnem velikem mestu o pustu. Pred temi ljudmi človek tudi nikdar varen ni. Sredpostno nedeljo zvečer je socialni demokrat Martiu Levin skoro ubil bišnikarja Frančiška Burnika. Na devetih krajih ga je močno ranil z nožem. Kakor pravijo ljudje, ima pa za pridavček tudi še polno drugih ran. Idrijsčani so menda uvideli njih težnje in namene, zato jim nihče

več noče dati prostora za zborovanje. Vso čast jim! Sedaj pa prosijo, da bi pri nas kje dobili prostor, a upati je, da ne bode nobeden tako zaslepljen, da bi take sprejel, za katere nikjer drugod ne marajo.

(Popravek.) V sobotni številki našega lista se je vrinila napaka. V odgovoru dopisniku „Sl. Naroda“ gledé vodovodne pravde v Novi vasi pri Radovljici, naj se čita v tretji vrsti od spodaj mesto do 200 — „do 2000 litrov vode v sekundi“.

(Pretep.) Včeraj so se stepli delavci v gostilni pod zelenim hribom. Delavca Josip Zupan in Franc Rihter sta bila ranjena, prvi težko drugi lahko ranjen. Zapri so Josipa Udoviča in Jos. Lukoha.

(Razpisana služba.) Pri deželni vladi kranjski je razpisano mesto okrajnega tajnika v X. oziroma okrajnega kancelista v XI. plačilnem razredu.

(Iz Celovca.) Najnovejša poročila javljajo, da je liberalni mestni župan dr. Posch vsled napadov v zadnji seji občinskega sveta radi nerednega denarnega gospodarstva odložil svojo čast.

(Iz Gradiške) se poroča, da je dne 21. t. m. umrl v Tapogliano grof Viljem Pace, nekdanji deželni glavar goriški. Pokojnik se je narodil dne 15. marca 1819.

Društva.

(Vabilo) na veliki koncert, katerega priredi „Učiteljsko društvo za mariborsko okolico“ s prijaznim sodelovanjem slavne mariborske „Čitalnice“ dne 25. sušca 1896 v vrtni dvorani hotela „Stadt Wien“. — Vsposed: 1. C. G. Reissiger: Overtura k operi „Die Felsenmühle“. Svirna učiteljski orkester. 2. Hajdrih: Hercegovska. Moški zbor. 3. Deklamacija gospice Anke Osana. 4. H. Volarič: Grajska hči. Mešan zbor. (Tenor-solo gosp. O. Vobič, sopran in alt gospice A. in M. Stupca). 5. Jos. Pribik: Ruska zastavenička. Septet. (Ta skladba slika večerno podoknico na ruskem narodnem godalu tz. balalajki. Serenado motijo s svojim ugovorom manj romantično nadahnjeni sosedi. Nastane prepir in spor, a godci zmagajo, nadaljujejo mirno zastaveničko, se posmehuje motilcem ter odhajajo polagoma drug za drugim.) 6. Dvořak: Moravski dvospevi. Pojeta gospici A. in M. Stupca. 7. Iv. pl. Zajc: Potpourri iz opere Nikola Šubić Zrinjski. Tamburaški zbor. 8. A. Foeister: Njega ni. Moški četverspev. (Gg. O. Vobič, M. Cizel, D. Lesjak in dr. J. Bezjak). 9. Jan. Malát: Zpěvy lidu českého. (Venec českých narodnih pesmi.) Mešan zbor s spremljevanjem klavirja. 10. * * * Potpourri českých pesmi. Orkester. — Začetek točno ob 1/8. uri zvečer. — Vstopnina 50 kr. za osebo, 1 gid. za obitelj treh oseb. — Ker je čisti dohodek namenjen „Zvezi slov. učiteljskih društev“, se preplačila hvaležno sprejmejo.

Narodno gospodarstvo.

Zgradba topničarske vojašnice v Ljubljani.

Posestniki Karlovskega predmestja v Ljubljani so z ozirom na razprave, kje naj se zida nova topničarska vojašnica, izročili magistratu nastopno prošnjo:

Udano podpisani hišni posestniki in obrtniki Karlovskega predmestja izročajo slavnemu občinskemu svetu nastopno nujno prošnjo v blagohotno uvaževanje.

Vsled potresne katastrofe nastala je potreba, bivšo topničarsko vojašnico v Trnovskem predmestju zaradi silne poškodbe vsega poslopja in hlevov opustiti in slavna mestna občina je po svojem zastopu sklenila, zgraditi novo vojašnico.

Pred vsem se vrée zdaj posvetovanja, katero stavbišče bi bilo najbolj pripravno za novo zgradbo, zato si dovoljujejo udano podpisani naglašati, da bi bili stanovniki krakovskega in trnovskega predmestja in deloma tudi Karlovskega predmestja, v kateri bližini se je nahajala poletna jahalnica, gospodarski zelo oškodovani vsled prestanka prometa in kupčije z živili in drugim blagom, ako bi se nova vojašnica gradila predaleč od poprejšnje, recimo na nasprotni strani stolnega mesta.

Na desnem bregu Ljubljani v Karlovskem predmestju v takozvanih „Prulah“ nahajajo se stavbišča gospoda Fran Souvana, in sicer parc. št. 25/1, 25/2, 1618/1, in gospe Terezije Povše parc. št. 23/1 v obsegu nad 60.000m² skoro štirjaške oblike, eventualno 40.000m². To zemljišče sta lastnika ponudila v nakup mestni občini in visokemu e. in kr. vojnemu ministerstvu.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Partorre.

Po našem mnenju je to zemljišče za zgradbo topničarske vojašnice s pripadajočimi objekti vred tako v stavbeno-tehničnem, kakor tudi v zdravstvenem oziru popolnoma prikladno, ker ni močvirno, dasi se nahaja v bližini barja, marveč se nahaja na trdni škrlini podstavi, nad katero leži ilovica; talna formacija je torej jednaka, kakoršno kaže bližnji „Grad“.

Na parc. št. 25/1 in 25/2 sestavljen je teren iz nasipine, navozone pred več nego 100 leti iz trdnega materijala, izkopenega v strugi Gruberjevega kanala, ki se je bil poglobil. Nasipa je več metrov in se je tedaj lepo izravnal. Zemljišče ob Gruberjevem kanalu leži za 12 do 15 metrov najmanj višje, nego struga tega vodovoda, zato tudi nihče ne vé o kaki škodi vsled povodnji na tem kraju.

Kanalizacija in odvajanje vodnih odpadkov v Gruberjev kanal ali v Ljubljaničo bi prouzročila le neznatne troške, dočim bi te naprave pri zgradbi poslopja na oddaljenem kraju mesta mnogo tisočakov pogoltnile; istotako so pridobitev vode in napajališče, oziroma kopališče za konje jako priročni.

Najboljši dokaz, da je zemljišče po svoji legi zdravo in ugodno, je okoliščina, da se je tu tekom več let zgradilo mnogo hiš, med drugim tudi palača Koslerjeva, in da je pred nekaterimi dnevi mestni stavbeni nadinženir Dufé nakupil ondudaj stavbišče, kjer si bode zgradil novo hišo za svojo družino.

Usojamo pa se slavnemu občinskemu svetu tudi to okolnost v preudarek omeniti, da se namerava po novem regulacijskem načrtu graditi nov most ob teh navedenih zemljiščih, kar bode omogočilo prihajati v Trnovo v 10 minutah. Vsled tega bilo bi omogočeno, da bi se topničarska zimska jahalnica v Trnovem, ki je bila novo zgrajena in vsled potresa najmanj škode ni trpela, še nadalje lahko rabila in bi se zato gotovo prihranilo 30- do 40.000 gl. na stavbenih troških.

Konečno bodi še omenjeno, da je nova deželna brambena vojašnica komaj 10 minut oddaljena od omenjenih stavbišč, prometna zveza za „Gradom“ ob Gruberjevem kanalu do sv. Petra mostu in čez njega pa je tako ugodna glede na kolodvor južne železnice, da ostane notranje mesto popolno nedotaknjeno; v isti pripravi zvezi je tudi vojaško vežbališče na ljubljanskem polji in je mnogo bližje nego do sedaj iz Trnovega skozi mesto.

Udani podpisanci prosijo še jedenkrat slavni mestni občinski svet, da bi blagohotno v poštev jemal navedene razloge, ter se nadjajo ugodne rešitve predležečega vprašanja.

V Ljubljani, dne 17. marea 1896.

Telegrami.

Dunaj, 23. marea. Pričetkom današnje seje poslanske zbornice predloži ministerski predsednik cesarjevo zahvalo za izražena sočutja povodom smrti nadvojvode Albrehta Salvatorja. Zbornica je nadalje vsprejela v drugem in tretjem branju zakon glede melioracijskega posojila s spremembami gospodske zbornice.

Karvin, 23. marea. Odbor stavkujočih rudarjev je sklenil, priporočiti rudarjem ponudbo rudniških ravnateljev, ter na včerajšnjem shodu izjavil, da naj vsprejmo delo.

Karvin, 23. marea. Rudarski štrajk je končan. Danes zjutraj so dospeli skoro vsi delavci na delo. Oblastvo je ukrenilo potrebno gledé odhoda vojaštva in orožnikov.

Sredec, 23. marea. „Agence Balcanique“ poroča, da odpotuje knez Ferdinand v spremstvu ministerskega predsednika 26. t. m. v Carigrad, da se pokloni turškemu sultanu. Nato odide v Petrograd, kjer obišče ruskega cara.

Rim, 23. marea. Italijanski poslanik grof Tornielli v Parizu in grof Lanza v Berlinu se podasta v kratkem v Rim, koder se predstavita novemu ministerstvu.

Rim, 23. marea. „Agencia Stefani“ se poroča iz Masave 22. t. m.: O številu oboroženih dervišev ni še nikake gotovosti. Poveljnik italijanske posadke je vsprejel zopet 40 ranjenih vojakov.

Madrid, 23. marea. Španska četa 30 mož je zasledila pri Varadori 151 zabojev streliva, 9 zabojev orožja in 14 zabojev raznih medikamentov. Vstaška četa 200 vstaštev, ki je hotela zabraniti bogati plen, se je morala umakniti nasprotniku.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je prsni sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr., 12 stekl. gl. 3-60. 123 (50-6) 3

Umrlj so:

20. marea. Janez Verhovec, posestnik, 70 let, Sv. Petra cesta 52, otrpnenje pluć.

21. marea. Franc Rastohar, posestnikov sin, 3 leta, Karlovska cesta 19, vnetica možganske mreže, — Luka Habjan, delavec, 52 let, Opekarska cesta 31, plućnica.

22. marea. Albin Kupic, posestnikov sin, 20 let, Illova 13.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
21	9. zvečer	737-7	10-2	sr. svzh.	jasno	
22	7. zjutraj 2. popol.	739-0 738-8	3-5 19-4	sl. sever "	megla jasno	0-0
22	9. zvečer	738-8	10-7	sr. sever	jasno	
23	7. zjutraj 2. popol.	739-4 737-6	2-7 19-4	brev. sr. vzvzh.	jasno "	0-0

Srednja temperatura 21. in 22. marea 10-0° in 11-2° ozir. za 5-4° in 6-4° nad normalom.

Zahvala.

257 1-1

Visoki deželni zbor kranjski je v svojem zadnjem zasedanju dovolil „Narodni Soli“ 200 gl. podpore za leto 1896, katero je društveni odbor pri deželni blagajnici že izplačano vsprejel.

Za znatni in visokodušni ta dar namenjen v nabavo učil revni šolski mladini se najtopleje zahvaljuje

odbor „Narodne Sole“.

V Ljubljani, dne 20. marea 1896.

Oerkovnik

24 let star, neoženjen, teoretično in praktično izvežban, ki je že skozi 3 leta izvrševal svojo službo v splošne zadovoljnost, išče službe, najraje v župniji, kjer bi mogel ob enem pristopiti v župnišče kot vodnik ali pomočnik župnikovi ekonomiji, ker je v vseh strokah domačega, kakor poljskega dela vajen, in je bil ravno do sedaj tudi v enaki službi; mogel bi službo nastopiti takoj, ali pa v prihodnji Velikonoci, oziroma o sv. Jurju. 218 10-3
Blagohotne ponudbe upravništvu „Slovenca“.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedeljake 80 kr., za dijakke 50 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Svetovnoznano je

Chicago namizno stensko ali potno budilo s hrupno pripravo, katero tako dolgo zvoní, da se imejitelj zbudi. Ne potrebuje nobene poprave, ker je vse jekleno. Okrov je srebrno-nikelnast, pozlačena fasada, samo I. vrste s polnem jamstvom, da dobro gré. Cena 2 gl., s kazalcem dneva 2 gl. 50 kr., s ponoči se svetečim cifernikom 30 kr. več. **Novo!** Ura „Globe“, ki bije namesto budila 3 gl. 25 kr., stojiča ura ali za obesiti, 18 cm. visoka. Triumf budilna ura s kazalcem datuma in dnevnikom, kaže imena dnij celega meseca gl. 3-25. Budilo z muziko gl. 6-50. Pošilja se proti poštnem povzetju. Ilustrovani ceniki se dopošljejo zastonj. 75 10-9

M. Rundbakin, Dunaj II, Glockengasse 2.

Prodaja stavbenih materijalij.

Radi podiranja hiše št. 15 v Kolodvorskih ulicah se bodo razprodajala na mestu v četrtek, 26. marea dopoldne od 8-12 ure in popoldne od 2-5 ure okna, vrata, tlaki, kakor tudi druge stavbinske materijalije.

236 2-1

Sarg-ovo sredstvo za čiščenje zob je

mного milijonkrat

preizkušen in potrjen, zobozdravilstveno priporočan kot najboljšje sredstvo za ohranitev zdravih in lepih zob.

Dobiva se povsodi. 710 30-16

Dunajska borza.

Dne 23. marea.		Dne 21. marea.		Kreditne srečke, 100 gl.	
Skupni državni dolg v notah	100 gl. 90 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	151 gl. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	136 — —
Skupni državni dolg v srebru	100 „ 90 „	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	157 „ 75 „	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	18 „ 50 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 40 „	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	195 „ 50 „	Rudolfove srečke, 10 gl.	29 „ 25 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 35 „	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 „ 75 „	Salmove srečke, 40 gl.	61 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 90 „	Tisine srečke 4%, 100 gl.	143 „ 50 „	St. Genois srečke, 40 gl.	79 „ 50 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 „ 90 „	Dunavske vranavne srečke 5%	127 „ 50 „	Waldsteinove srečke, 20 gl.	55 „ — „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	983 „ — „	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	106 „ 50 „	Ljubljanske srečke	22 „ 50 „
Kreditne delnice, 160 gl.	373 „ 25 „	Posojilo goriškega mesta	112 „ — „	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	171 „ 50 „
London vista	120 „ 50 „	4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 35 „	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3435 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 92 1/2 „	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 20 „	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	450 „ — „
20 mark	11 „ 78 „	Prijoritne obveznice državne železnice	221 „ — „	Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	97 „ — „
20 frankov (napoleonodor)	9 „ 57 „	„ „ južne železnice 3%	167 „ 50 „	Dunajskih lokal. železn. delniška družba	63 „ — „
Italijanski bankovci	43 „ 65 „	„ „ južne železnice 5%	130 „ 40 „	Montanska družba avstr. plan.	82 „ — „
C. kr. cekini	5 „ 65 „	„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „	Trboveljska premožarska družba, 70 gl.	157 „ — „
				Papirnih rubljev 100	127 „ 50 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariabilderstrasse 74 B.

Pojasnita v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurenih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vsaki stvari za deseto kolikor je mogoče visocoga obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.